moviment dels focolars
EN DIÀLEG AMB PERSONES DE CONVICCIONS DIVERSES

IDEA DEL MES

agost 2019

Tenir un tresor al cor

El 'cor' es refereix al més íntim, el més amagat i vital que posseïm i on resideixen els nostres valors; i el 'tresor' és allò que té més valor i ens dóna seguretat per al present i el futur. El cor és també l'arrel de les nostres opcions concretes, el lloc secret on ens juguem el sentit de la vida: A què li atorguem realment el primer lloc? Quin és el nostre tresor, pel qual estem disposats a deixar de banda tota la resta?

En la societat consumista de caràcter occidental, tot ens porta a acumular béns materials, a concentrar-nos en les nostres necessitats, a desinteressar-nos dels altres en nom del benestar i de l'eficiència individual. Per això cal fer, amb força, una opció radical i definitiva per l'amor com el veritable bé, que ha d'ocupar el nostre cor i així convertir-nos realment en rics. Experimentarem la veritable llibertat quan compartim els béns materials i espirituals amb els que pateixen necessitat. Aquest és l'estil de vida que posa els fonaments sòlids d'una nova cultura.

Per alliberar-nos de l'esclavatge del tenir pot il·luminar-nos el suggeriment de Chiara Lubich*: "La primera riquesa de la nostra existència és l'amor, el veritable tresor. Ens fa lliures, amb l'ànima buidada de qualsevol afecció i de qualsevol preocupació per poder estimar plenament. Renunciem a la possessió dels béns per obrir-nos als altres. I la manera més simple de renunciar és donar. Donar per amor. I per demostrar aquest amor estimem als nostres germans i germanes, disposats a jugar-nos-ho tot per ells. Encara que ens pugui semblar que no, tenim moltes riqueses per posar en comú: afectes per donar, cordialitat per manifestar, alegries que comunicar; tenim temps per posar a disposició, riqueses interiors per oferir; de vegades tenim coses, roba, llibres, vehicles, diners. Donem sense massa raonaments. Sense pensar que això em pot servir en una o altra ocasió. Tot pot ser útil, però mentrestant, si fem cas a aquests pensaments s'infiltren al cor moltes afeccions i es creen noves exigències. No, procurem tenir només el necessari".*

Expliquen la Marisa i l'Agostino, un matrimoni amb 34 anys d'història comuna, que: *"Després de vuit anys de casats tot anava sobre rodes: la casa i la feina eren el que havíem desitjat, però un dia vam rebre la proposta de mudar-nos a un país llunyà per donar suport a una jove comunitat. Tothom ens deia que estàvem bojos i també nosaltres experimentàvem dubtes davant la incògnita pel futur, però ens hi vam llançar. Ens vam trobar, així, en un entorn completament diferent al que estàvem acostumats. Ens faltaven moltes coses, però també en trobàvem altres de noves com la riquesa de relacions amb molta gent. A més vam poder experimentar de manera molt forta una cosa providencial: una nit havíem organitzat una petita festa i cada família portava una cosa típica per al sopar. Nosaltres acabàvem de tornar d'un viatge a Itàlia amb un bon tros de formatge parmesà. Ens debatíem pensant si portar una part per aquest sopar o guardar-lo per a nosaltres i vam recordar una frase coneguda: doneu i se us donarà. Ens vam mirar i vam dir: hem deixat la nostra pàtria, la nostra feina i molts familiars, no podem aferrar-nos a un formatge!. Vam tallar-ne una part i la vam portar. Als dos dies truquen al timbre: era un turista que no coneixíem, amic d'uns amics nostres, que ens portava un paquet de part seva. El vam obrir, i era un tros gran de parmesà."*

LA IDEA DEL MES *té el seu origen a Uruguai en el context del Quart Diàleg del Moviment dels Focolars. Un espai d'entesa entre persones de diverses conviccions religioses i no religioses amb el lema "construint diàleg". La finalitat d'aquesta publicació és fer una aportació a l'ideal de la fraternitat universal. Actualment LA IDEA DEL MES es tradueix a deu idiomes i es distribueix a 20 països.*